

Kondor Katalin: Zsákutca vagy kiút?

2025 március 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az erkölcs nélkül maradt ember gyökértelenül hányódik a világban, nincs miben megkapaszkodnia. Istentagadó, saját sorsát pedig reménytelennek tartja.

A minapi kabaréjelenet (Trump–Zelenszkij-találkozó) kissé elgondolkodtatja a magamfajta embert. Mármint a

tekintetben, hogy mi folyik itt? Miniszterelnökök szaladgálnak ide-oda (például a túlmozgásos Macron), rendkívül fontosnak gondolva magukat, s persze azt gondolva, hogy a világbéke, avagy a világ sorsa nélkülük semmilyen módon nem rendez?dhet, nem d?lhet el. Nyilván az is a nem létez? véletlen m?ve, hogy mindegyikük – úgymond – háborúpárti. Nem számoltam, hogy a velejéig korrupt és végtelenül tehetségtelen Ursula von der Leyen hányszor ölelgette az elmúlt pár esztend?ben Zelenszkij urat, aki amúgy messze van attól, hogy úrnak nevezhessük, már csak különös el?élete miatt sem. Sajnos a furcsa sorsú hölgy, azaz Von der Leyen is számos alkalommal bebizonyította, messze van attól, hogy békét óhajtana, sokkal inkább háborúpárti. Barátaim már nevetnek rajtam, amikor azon háborgok, hogy miért is nem kérdezi meg végre valaki Von der Leyen asszonyt arról, hogy mint az EU f?embere, tud-e válaszolni arra a kérdésre, hogy ha az ? háborúpárti nézetei tért nyernek, vajon az EU általam cseppet sem tisztelt, hangosan h?börg? háborúpárti tagjai mit javasolnak nekünk, hová bújjunk el családjainkkal a bombák, ágyútüzek stb. el?l? S f?leg hová bújik el ? és kedves családja? Csak-csak keresett számos gyermekének már egy biztonságos és titkos zugot azóta, amióta oly nagyon pártolja a háborút, nemdebár? Persze a rejtekhelyr?l sosem fogunk értesülni, miként arról sem, hogy most, amikor Trump elnök kissé „ledarálta” a bábembert, a nagy ukrán hazafit, akinek a háború is azt jelentette, hogy a családjának minden tagja Európa leggazdagabb vidékein vásároljon villát, valamint a család hölgytagjai – ezt a nemzetközi sajtó írta meg rendre – a világ legdrágább divattervez?it?l vásároljanak divatholmikat.

Trump gy?zelme ide-oda, egyel?re úgy t?nik a magamfajta civilnek, hogy az er?terek most mutatkoznak meg igazán, és úgy vélem, hamarosan mindenkinek, mármint Európa ilyen-olyan urainak is el? kell állniuk azzal, mit gondolnak a világról, háborúról, békér?l, no meg itt az ideje annak is, hogy a népek eldöntsék, kinek és miért hisznek, ki és milyen tervekkel áll el? a tekintetben, hogy mi legyen Európa sorsa. Folytatódik-e az uniós játszma, az EU fura urainak büntetéseket, szankciókat osztogató parádéja, vagy netán végre sikerül a tisztességes emberek számára világossá, egyértelm?vé tenni, hogy mi értelme létünknek, az ilyen-olyan unióknak, s végre az erkölcs, a tisztesség szabályai szerint élhetjük életünket. Ha ez nem sikerül, vége az áhított normális létnek, jön a káosz. Nem el?ször a világ történelmében. S ez a káosz nem véletlenül alakult ki. Meglehet, sokakat megbántok ezzel, de úgy vélem, elképeszt? az az „emberanyag”, amely megmutatkozik a mai politikai manézs cirkuszm?vészeti szerepl?it illet?en. Egyik is, másik is hatalmas potentátnak próbálja láttatni magát, miközben saját országát sem tudja rendbe rakni. Nézzük meg Franciaországot, Németországot, Svédországot! Hová fajult a nagy liberalizmus? Saját országukkal nem boldogulnak egyel?re, képtelenek ugyanis rendet tenni. Mire büszkék? A gazdagságukra? Mert mással ez id? tájt már nem büszkélkedhetnek. Legfeljebb az újabb és újabb fegyvercsomagokkal és pénzzel, melyekkel Ukrajnát látják el. Hadd haljanak meg ott minél többen.

Sajnálattal kell megállapítanunk, hogy miközben – szavakban – mindannyian a békét akarják, pontosabban próbálják kier?szakolni, aközben fennen hangoztatják, támogatni kell a szerintük igaz ügyért harcolókat. Így volt ez mindig a világ történetében, és így van ez ma is. Sem erkölcsi, sem szellemi megújulás nem jellemzi a mai életet, és nem feltétlenül csak a harcterekre gondolok, hanem a matéria mohóságára is. Morál? Az mi? Az kit érdekel? Kit érdekelnek az emberi életek, az ezrével elmenekül?, otthonaiktól megfosztott emberek? Vajon mit látnak „nagyszer?nek” egy Zelenszkij nev? szánalmas ember ugrabugrálásában? Ki veszi Ursulán kívül komolyan ezt az embert? S egy fontos kérdés! Mikor tetszett meg nekik? Amikor obszcén, undorító, egyesek szerint szellemes kabaréjelenetben idétlenkedett? Képzeljék csak el, mi történne, ha például Georgia Meloni egy sztriptízbárban lépne fel? Jönne a kett?s mérce?

Szóval széthullt a morál darabokra, mint ahogy ez Zelenszkij Washingtoni látogatásán is megmutatkozott. Mit jelent ma az erkölcs? A viselkedési normák tagadását? Erkölcsi hullákat egy-egy ország élén? A hatalomért hazájukat eladó senkiházi pártocskák regnálását? Magukat naponta megcáfoló Webereket, sértettségükben f?vel-fával összeálló, magukat politikusnak nevez?, ám semmi hasznosat fel nem mutató percemberkéket? Erkölcsi nullákat egy-egy ország élén? Hogy kerültünk ide? Egyáltalán, hová jutottunk? Senkiházi karrieristák teszik tönkre életünket, bizonyítékok nélkül vádolva mindenkit, aki különb náluk.

Hogy mib?l jöhet el egy erkölcsi megújulás, arra én nem tudok válaszolni. Ám hogy szükség van rá, az nem lehet vita tárgya, hiszen számos jelenség és tény mutat arra, hogy válságban van az emberiség. A mammon uralkodik, az parancsol, minden a pénz és semmi az erkölcs. Világhír? filozófusok, gondolkodók fejtették már ki nem egyszer, hogy az emberiség lerongyolódásának mélyén az erkölcs nélkülivé válást találjuk. Az erkölcs nélkül maradt ember gyökértelenül hányódik a világban, nincs miben megkapaszkodnia. Istentagadó, saját sorsát pedig reménytelennek tartja. Vak, aki ezeket a jelenségeket nem látja, és vak az is, aki nem akarja megtalálni azokat a kapaszkodókat, melyeket a hit, a kultúra kínál neki. Persze az ember már csak olyan, hogy kapaszkodókat keres. Segítséget vár. Olyan vezet?ket szeretne, akik érdekeit képviselik, emberhez méltóan. Ma olyan világban élünk, ahol az úgynevezett elitek mindentudónak képzelik magukat. Fütyülnek a polgárok akaratára, olyan életmódot akarnak rájuk er?ltetni, amely idegen t?lük, lásd a migránsbefogadás er?ltetését?l a gender-elméletig mindent, ami

életidegen. A világ változik, s hogy milyen sebességgel, azt nehéz megmondani. Mindenesetre vitathatatlan, hogy emberhez, a krisztusi mintát követ?, emberhez méltó életet csak erkölcsi megújulással lehet teremteni. Minden más – megtapasztalhattuk az elmúlt id?szakokban – zsákutca. Itt tartunk.

Kondor Katalin

A szerz? újságíró

www.magyarhirlap.hu

Ajánló